

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)
Сярод добраахвотнікаў ёсць і навічкі, і тыя, для каго гэтае зімняе дзяжурства далёка не першае. Вольга Чарток, напрыклад, у валанцёрах ужо чацвёрты год. Яна цяпер у дэкрэце. Пакінула малага пад наглядом старэйшай дачкі, а сама разам з мужам Аляксеем прыехала на дапамогу. Мы зайздросцім сіле волі валанцёраў (пагадзіцца выбрацца з дому ў такі мароз!), а жанчыны жартуюць: у дэкрэтным і не на такое пойдзеш.

Калі пытаемся пра складаныя сітуацыі, з якімі добраахвотнікам даводзілася мець справу, амаль усе згадваюць 2014 год, калі ў Мінск прывезлі Дары вешчуноў. Тады, каб убачыць святыню, людзі па восем гадзін стаялі ў чарзе. Пагрэцца ў палатку — а яна разлічана на 30—40 чалавек — вернікаў запускалі групамі. Хоць праблема была не толькі ў магчымым абмаражэнні. Многія ў чарзе паводзілі сябе агрэсіўна, бо не былі гатовыя да таго, што будуць так доўга чакаць.

— Журналісты хочуць па-чуць страшныя гісторыі? — далучаецца да размовы **Дзмітрый РУСАКОУ, кіраўнік аддзела па рэагаванні на надзвычайныя здарэнні і вышуку таварыства**. Ён расказвае, што ратаваць часцей даводзіцца аўтамабілістаў, якія заглохлі ў дарозе: — Быў выпадак: заўважылі на трасе дзяўчыну. Яе машына не заводзілася. Прапанавалі адвезці кіроўцу ў горад, але яна адмовілася, сказала, што па яе хлопец хутка пад'едзе. Праз колькі часу вяртаемся — яна ўсё стаіць. Калі даставілі ў бальніцу, там ужо калготкі ра-

зам са скурай здымалі. Яшчэ б крыху пабыла на морозе — не ўратавалі б...

У пункт абагрэву між іншым заглядаюць прахожыя. Галіна і яе сябар Гхейф зайшлі праз цікаўнасць. Гхейф, аказваецца, з Іарданіі. 40 гадоў таму вучыўся ў Мінску, у архітэктурна-будаўнічым тэхнікуме, а цяпер прыязджае ў сталіцу па працоўных пытаннях.

— У Іарданіі цяпер, напэўна, гарача?
— Не, холадна. Плюс 10, — усміхаецца Гхейф, але беларускія маразы яму падабаюцца: — Цудоўнае надвор'е!

Галіна дапівае чай. «Не ведаю, як да метро дайшла б, калі б не вы», — дзякуе валанцёрам.

— Тут што, Дзед Мароз жыве? — заходзіць у палатку іншая кампанія.

Андрэй, Святлана і яе маці Валянціна Іванаўна прыехалі з Расіі. Халоднае надвор'е ім зусім не замінае падарожнічаць.

— Мы з Пскова, — расказвае Андрэй. — Калі выязджалі, там было мінус 17, а за

горадам — мінус 19. Ну што, — звяртаецца да дам, — пойдзем гуляць далей?

— А цукру можна колькі хачу пакласці? Ой, як добра, — бярэ шклянку з чаем адна з жанчын у блакітным панашаным паліто.

Разгаварыліся. Завуць яе Наталля. Апошнія некалькі дзён харчуюцца ў пунктах бясплатнай раздачы ежы. Дома ў жанчыны няма.

— А начуеце дзе? — пытаемся. — На вуліцы ж мароз страшны!

— Вось сёння да родных пайду, — неяк няўпэўнена адказала Наталля. — А ў вас ёсць што прапанаваць? Я, калі што, маю патрэбу ў жыллі.

У пакет з лустай хлеба жанчына складае некалькі кубікаў цукру. Цяпер збіраецца на сустрэчу з сяброўкай. Пойдуць у «Цэнтральны», далей грэцца.

Усяго ў сталіцы былі адкрыты два мабільныя пункты абагрэву Беларускага Чырвонага Крыжа. Другі знаходзіўся побач з храмам іконы Божай Матці «Усіх гаротных Радасць», на вуліцы Прытыцкага. А па горадзе на працягу дня дзяжурыла каля 40 валанцёраў.

Наталля ЛУБНЕЎСКАЯ.
lubneuskaya@zviazda.by

Фота Надзеі БУЖАН.

Даслоўна

Алена ФАДЗЕЕВА, старшыня Мінскай гарадской арганізацыі Беларускага таварыства Чырвонага Крыжа:

— *Мабільныя пункты абагрэву разгортваюцца, калі ў гэтым ёсць неабходнасць. Загадзя ставім палатку там, дзе чакаецца вялікая колькасць людзей. Стараемся прадукціўна абмаражэнні. Акрамя гэтага, у Мінску рэгулярна працуюць 9 офісаў раённых арганізацый, дзе ў маразы таксама можна пагрэцца. Бяздомным выдаём там прадуктовыя і гігіенічныя наборы, цёп-*

лае адзенне. Як правіла, людзі, што знаходзяцца ў складанай жыццёвай сітуацыі, ведаюць пра дапамогу, якую мы аказваем у перыяд анамальных з'яў.

Нашы спецыялізаваныя машыны патрулююць горад: раптам зламаўся транспарт, і людзі доўга стаяць на прыпынку?

Чырвоны Крыж працуе толькі дзякуючы валанцёрам, таму што штатных супрацоўнікаў у нас вельмі мала. Некаторыя з добраахвотнікаў бяруць адгулы на рабоце, і кіраўніцтва звычайна ідзе насустрач, ведаючы пра грамадска-карысную дзейнасць сваіх супрацоўнікаў.

Транспарт не вытрымліваў...

Экскурсійны аўтобус зламаўся 7 студзеня з-за моцнага марозу каля вёскі Слававішча Лагойскага раёна: замерзла пнеўма-сістэма.

Пра паломку стала вядома бліжэй да вечара, калі тэмпература паветра складала каля мінус 26 градусаў. Як паведамілі ў Мінскім абласным упраўленні МНС, турыстычны «Неаплан» належаў расійскай арганізацыі, у гэты дзень ён вяртаўся з Мінска ў Пскоў. У салоне знаходзіліся 52 пасажыры (з іх сямёра дзяцей) і два кіроўцы — усе грамадзяне Расійскай Федэрацыі. Яны былі размешчаны ў гасцініцы спартыўна-турыстычнага комплексу ў Лагойску, а ранкам наступнага дня на прадастаўленым перавозчыкам дадатковым аўтобусе прадоўжылі свой шлях у пункт прызначэння.

Праз суткі дапамогу іншым пасажырам аказвалі ўжо работнікі ДАІ Аршанскага раёна. Таксама бліжэй да вечара заглох аўтобус з 40 пасажырамі, якія накіроўваліся з Масквы ў нашу сталіцу. Рэанімаваць сваімі сіламі паліўную сістэму, якую «прыхапіла» з-за марозу, не атрымалася. Супрацоўнікі Аршанскага АДАІ арганізавалі падвоз гарбаты, кавы, а таксама даставілі некаторых пасажыраў на бліжэйшую АЗС, дзе можна было адагрэцца. Праз тры гадзіны прыбыў другі аўтобус, а няспраўны адбуксіравалі ў сталіцу.

Сяргей РАСОЛЬКА.
rs@zviazda.by

Выхадныя пад знакам мінус...

Маразы забралі жыцці пяці чалавек

Фота БЕЛТА.

Па звестках «Магілёўэнерга», з 6 па 9 студзеня адбылося адключэнне ад электрычнасці 37 населеных пунктаў і адной кацельні. Аварыйнымі бригадамі энергаабеспячэнне аператыўна аднаўлялася. А ў цэлым па краіне за гэты ж

■ Што пачым

Карэспандэнт «Звязды» прайшоўся па вуліцах сталіцы і знайшоў спосабы зрабіць для сябе зіму больш цёплай.

Адно з месцаў, якія становяцца папулярнымі падчас халадоў, — лазня. Як сцвярджае **загадчык сталічнай лазні №7 Сяргей УСЯНОК**, колькасць кліентаў у падначаленай яму ўстанове ў зімні час павялічваецца ў разы. У гэты перыяд парылкі працуюць з 8 да 23 гадзін. Расцэнкі дастаткова дэмакратычныя: дзве гадзіны ў агульным аддзяленні абыдуцца ахвотным пагрэцца ў 8 рублёў (калі не маеце ўласнага веніка, набыць яго можна тут жа за 4 рублі), звычайны душ — 5 рублёў за той жа час. Прапаноўваюць і групавыя нумары з фінскай саўнай і міні-басейнам, арэнда такога памяшкання на тры чалавекі каштуе 56 рублёў, на пяць — 60. Калі пара вам не даспадобы, можна скіравацца, напрыклад, у аранжарэю батанічнага саду, білет каштуе 3 рублі. У ліманарый, які знаходзіцца тут жа, можна трапіць за 5 рублёў.

Сагрэцца — сагрэліся, але штодзень хавацца ў лазні не будзеш. Трэба ўцяпляцца, таму крочым у сталічныя ўнівермагі. У абытковым аддзеле сталічнага ЦУМа сочаць за трэндамі — каля самага

перыяд нярэдка парушалася электраабеспячэнне 76 населеных пунктаў. Найбольшая колькасць такіх адключэнняў ад электраэнергіі адбылося ў Лагойскім і Гродзенскім раёнах.

У Шчучынскім раёне на дарозе насмерць замерз мужчына 1960 года нараджэння. Выратавальнікам пра страшную знаходку паблізу вёскі Доўгая паведамілі ранкам 8 студзеня. Згодна з папярэдняй экспертызай, смерць наступіла ў выніку агульнага пераахладжэння.

У Мінскай вобласці за суткі абмаражэнні атрымалі 12 дарослых і адно дзіця. А за перыяд з 1 па 8 студзеня пераахладжэнні атрымалі 32 грамадзяніны, тры чалавекі загінулі, паведамілі ў Мінскім абласным упраўленні МНС.

Сяргей РАСОЛЬКА. rs@zviazda.by

ІДЗІЦЕ ВЫ Ў ЛАЗНЮ,

або Колькі каштуе сагрэцца ў маразы

ўвахода ўсталювалі вітрыну з валёнкамі. Супрацоўніцы крамы сцвярджаюць, што цяпер гэта ці не самы хадзавы тавар. Якраз падчас нашага візіту «ўзбройца» зімнім абуткам прыходзіць цэлая сям'я. У першую чаргу варта звярнуць увагу на айчыны прадукт — смілавіцкія прыгажуні прывабліваюць пакупнікоў невысокай цаной. Карычневыя жаночыя валёнкі каштуюць 35 рублёў, трохі даражэйшыя — выбеленыя мужчынскія, за іх просяць 41 рубель. Ёсць выбар і па падэшвах: можна спыніцца на звычайнай белай, а можна выбраць варыянт для сапраўдных стыляг — чырвоную. Самы танны варыянт — валёнкі без падэшвы, яны каштуюць усяго 25 рублёў. Значна даражэй абыдуцца расійскія аналагі — у сярэднім каля 100 рублёў. Побач можна набыць тэрмабялізну: баваўняныя споднікі за 20 рублёў ці вадалазку за 30. Яшчэ адзін «хіт сезона» — шапка з футрам, цэны на іх пачынаюцца ад 200 рублёў.

Каб узяць з сабой у дарогу цёплыя напоі, нам спатрэбіцца тэрмас. Гэта той тавар, цана на які мала залежыць ад краіны паходжання: што беларускія, што імпортныя літровыя ёмістасці можна набыць у сярэднім за 40—45 рублёў. За паўлітровыя просяць каля 30 рублёў. Можна спыніцца на

варыянце з тэрмакубкам — за іх трэба дадаць ад 20 да 25 рублёў.

Застаецца толькі напоўніць тэрмас напоем. Для гэтага нядрэнна падыдзе чай ці кава, але, калі працоўны дзень ужо скончаны, можна дадаць перавагу, напрыклад, папулярнаму ўзімку глінтвейну. Адно з найлепшых месцаў сталіцы, дзе можна яго пакаштаваць, — калядны кірмаш на Кастрычніцкай плошчы. Напой з віна, цукру і прыпраў прапануюць адразу ў некалькіх пунктах. Сярэдні кошт — каля рубля за 100 грамаў, але раім выбіраць той, што гатуе проста на месцы, а не разліваюць з пакетаў. Напрыклад, у кіёску ГУМа, дзе за 200 грамаў гарачага глінтвейну просяць 1,7 рубля.

Яраслаў ЛЫСКАВЕЦ.
lyskavets@zviazda.by

Фота Анатоля КЛЕШЧУКА.